REGLUGERÐ

um umsóknir og afgreiðslu einkaleyfa.

1. gr.

Hver sá, sem vill öðlast einkaleyfi á Íslandi fyrir uppgötvun, skal sækja skriflega um það til iðnaðarmálaráðuneytisins.

2. gr.

Umsókn um einkaleyfi skal vera tvírituð, dagsett og undirrituð af umsækjanda. Hún skal rituð á þar til gert eyðublað og innihalda það, sem hér segir:

1. Beiðni um, að einkaleyfi verði veitt fyrir ákveðinni uppgötvun, og skal aðalefni uppgötvunarinnar tilgreint stutt og skilmerkilega í nafni hennar, er í einkaleyfinu á að standa. Í beiðninni eða fylgiskjölum með henni má ekki viðhafa tilbúin nöfn á uppgötvuninni.

2. Fullt nafn umsækjanda, stöðu og glöggt heimilisfang, ásamt yfirlýsingu um, að hann sé hinn sami og fyrsti uppgötvari uppgötvunarinnar. Sé umsækjandi ekki sjálfur uppgötvarinn, ber honum að segja til, hver uppgötvari er, og leiða fullnægjandi rök að því, að hann sé löglega að rétti hennar kominn.

3. Fullt nafn og heimilisfang umboðsmanns, sé um hann að ræða.

4. Yfirlýsing um það, hvort umsækjandi óskar eftir sjálfstæðu einkaleyfi, einkaleyfi til innflutnings, einkaleyfi til endurbóta eða viðbótareinkaleyfi eða vottorði, eða hvort umsókn hans sé margþætt. Einnig skal tilgreina númer þess einkaleyfis eða þeirrar umsóknar um einkaleyfi, sem umsókn um einkaleyfi til endurbóta á við. Sama gildir um umsókn um viðbótareinkaleyfi eða viðbótarvottorð eða margþætta umsókn.

5. Nafn þess, sem senda ber tilkynningar varðandi umsóknina, ef um er að ræða fleiri en einn umsækjanda og engan sameiginlegan umboðsmann.

6. Yfirlýsing um það, hvort beiðzt hafi verið einkaleyfis í öðru ríki, er veitir einkaleyfi að rannsókn framfarinni, og þá í hvaða ríki. Þegar slíks einkaleyfis hefur verið beiðzt, verður einkaleyfi á Íslandi ekki veitt fyrr en umsækjandi hefur gefið ráðuneytinu skýrslu um árangur af umsókn hans um einkaleyfi í hlutaðeigandi ríki. Hafi einkaleyfis eigi verið beiðzt í öðrum ríkjum, getur umsækjandi óskað þess, að ráðuneytið láti fara fram rannsókn á uppgötvuninni, og ber umsækjanda þá að leggja fram löggilta þýðingu á umsókninni og öllum fylgiskjölum á máli þeirrar erlendu rannsóknarstofnunar sem á hverjum tíma annast rannsóknir íslenzkra einkaleyfaumsókna fyrir ráðuneytið og senda greiðslu fyrir rannsóknarkostnaði með umsókninni, kr. 2300.00. Ráðherra getur þó veitt efnalitlum umsækjendum eftirgjöf á þessu gjaldi, og ber að senda umsókn um það með beiðninni til ráðuneytisins, ef umsækjandi vill fara fram á eftirgjöf.

7. Undirskrift umsækjanda eða umboðsmanna hans, hafi hinn síðarnefndi fengið umboð umsækjanda til undirskriftar, sem fullnægir skilyrðum laga. Sé umsóknar krafizt í tvíriti, er nægilegt að annað eintakið sé undirritað.

8. Skrá yfir fylgiskjöl með umsókninni.

Ef umsækjandi óskar kvittunar fyrir, að umsóknin sé komin í hendur ráðuneytinu, verður hann að senda eyðublað með henni í því skyni.

3. gr.

1. Ekki skal af formsástæðum neita að veita viðtöku umsókn til skrásetningar, þótt hún fullnægi ekki skilyrðum 2. gr., ef henni fylgja:

a) Eitt eintak af lýsingu á uppgötvuninni á íslenzku, eða á tungumáli, sem viðurkennt er fyrir slíkar umsóknir, jafnvel þótt lýsingin uppfylli ekki skilyrði þau, sem sett eru í 5. gr.
b) Eitt eintak af teikningum, sem nauðsynlegar kunna að vera til skilnings á lýsingunni, jafnvel þótt þær teikningar uppfylli ekki skilyrði 6. gr.
c) Tilskilin gjöld eða sönnun þess, að þau hafi verið greidd.

2. Heimilt er að ákveða, að þau önnur skjöl, sem nefnd eru í 2. gr., skuli lögð fram innan ákveðins tíma. Einnig er heimilt að ákveða, að þau skjöl, sem lögð hafa verið fram til bráðabirgða, skuli fullnægja tilskildu formi innan ákveðins tíma.

4. gr.

Umsóknin skal teljast fullnægja formkröfum um stærð og pappírsgerð, sé hún rituð á sterkan hvítan pappír, 29 til 34 cm × 20 til 22 að stærð.

5. gr.

Hverri umsókn um einkaleyfi skal fylgja það, sem hér segir:

1. Lýsing á uppgötvun þeirri, sem sótt er um einkaleyfi fyrir, tvírituð.

Lýsingin verður að vera svo skýr og fullkomin, að þeir, sem þekkingu hafa á því atriði, sem uppgötvunin fjallar um, geti framleitt og notfært sér hana. Þó mega ekki vera í henni skýringar, er lýsi uppgötvuninni nánar en nauðsynlegt er til að skilja hana. Forðast skal að skrumfrægja uppgötvunina í lýsingunni.

Lýsingin skal að öðru leyti uppfylla þessi skilyrði:

a) Lýsingin sé skráð á sterkan hvítan pappír, aðeins öðru megin á hverja örk, og sé örkin 29—34 cm á lengd og 20—22 cm á breidd. Arkirnar séu festar saman þannig, að hægt sé að skilja þær í sundur og festa þær saman á ný, án þess að það valdi lesandanum erfiðleikum. Arkirnar skulu vera tölusettar.
b) Lýsingin sé handrituð, vélrituð, fjölrituð eða prentuð og vel læsileg. Blekið sé dökkt og óafmáanlegt.
c) Vinstra megin á hverri örk sé 3—4 cm spássía og efst á fyrstu síðu og neðst á síðustu síðu sé 8 cm autt bil.
d) Milli lína sé nægilegt bil til þess að skrá leiðréttingar.
e) Í lýsingunni séu ekki aðrar teikningar en efnafræðilegar og stærðfræðilegar formúlur.
f) Vog og mál sé tilgreint eftir metrakerfinu, hitastig á Celcius og þéttleiki skilgreindur með eðlisþunga. Að því er varðar rafmagnsfræðilegar einingar sé fylgt alþjóðavenju, og að því er varðar efnafræðilegar formúlur séu notuð þau tákn, atómþungi og mólekúlformúlur, sem almennt eru notaðar í landi því, þar sem sótt er um einkaleyfi.
g) Í lýsingunni sé sem minnst skrifað ofan í, strokað út eða breytt, en ef um slíkt er að ræða í frumskjalinu, sé þess getið á spássíu eða upptalið í lok lýsingar og upphafsstafirnir settir við, og sé þetta gert á sama hátt á öllum eintökum umsóknarinnar.
h) Í fyrirsögn skal tilgreina fullt nafn umsækjanda og heiti uppgötvunarinnar.
i) Lýsingar skulu undirritaðar af umsækjanda eða umboðsmanni hans.
j) Í lok lýsingarinnar skal standa ótvíræð yfirlýsing um það, hvað umsækjandi telur vera uppgötvunina og vill fá verndað með einkaleyfi (einkaleyfiskrafa).

2. Uppdráttur, ef hann þarf til þess að lýsing uppgötvunarinnar skiljist, í tveim eintökum.

Fyrirmyndir, sýnishorn o. þ. h. þarf ekki að senda fyrr en það hefur komið í ljós við meðferð umsóknarinnar, að það sé nauðsynlegt.

Uppdrættir skulu gerðir með þeim hætti, sem hér segir:

a) Eitt eintak uppdráttanna sé á einni eða fleiri örkum af sterku, möttu, sveigjanlegu og gagnsæju efni (kalklérefti). Tvö önnur eintök, nákvæmar eftirlíkingar af frumriti, skulu vera á sterkum, hvítum sléttum og gljáalausum pappír. Eintök þessi mega vera skýrar ljósprentanir. Ef það eintakið, sem gert er á sveigjanlegt, gagnsætt efni, er gert í prentvél, má prenta afritin með sama prentmóti. Heimilt er þó að áskilja, að á öðru afritinu séu engin tilvísunarmerki.

b) Hver örk sé 29—34 cm á lengd og 21 cm á breidd, eða í — sérstökum tilfellum — 42 cm á breidd. Ef um er að ræða 21 cm breiðar arkir, skal flatarmál það, sem notað er, eigi vera meira en 25.7 cm × 17 cm.

c) Allir hlutar uppdráttanna skulu gerðir með varanlegum, dökkum (helzt svörtum) merkjum án lita eða litunar, þannig að auðvelt sé að taka af þeim afrit með ljósmyndun eða ljósprentun.

d) Þverskurðir skulu sýndir með skástrikum. Þau skulu þó ekki torvelda lestur á tilvísunarmerkjum eða höfuðdráttum.

e) Stærðin á mælikvarða uppdráttanna skal fara eftir því, hve margbrotnar þær eru. Mælikvarðinn skal þó ætíð vera svo stór, að auðvelt sé að greina einstök atriði í ljósmynduðu afriti teikningarinnar, enda þótt það sé aðeins ⅔ hlutar af upphaflegri stærð. Sé mælikvarðinn sýndur á uppdrættinum, skal teikna hann en ekki skrifa.

f) Einstakar myndir skulu vera greinilega aðskildar og þeim komið fyrir á eins fáum örkum og hægt er. Myndirnar skulu tölusettar í samfelldri töluröð, án tillits til fjölda arkanna.

g) Allar tölur, stafir og tilvísunarlínur, sem koma fyrir á uppdráttunum, skulu vera einfaldar og skýrar. Stafir og tölur skulu vera a. m. k. 0,32 cm á hæð Sérhvert atriði, sem sýnt er á myndunum, skal, að svo miklu leyti, sem þess gerist þörf til að skilja lýsinguna, hvarvetna merkt með sama tilvísunarbókstaf eða tölustaf og séu þeir hinir sömu og notaðir eru í lýsingunni.

h) Á uppdrættina skal ekki skrá skýringartexta, að undanskildum einstökum skýringarorðum, svo sem „vatn“, „gufa“, „þverskurður á AB“, „opinn“, „lokaður“, og ef um er að ræða línurit yfir rafmagnskerfi eða straum nægilegum skýringartexta til þess að þau séu skiljanleg. Skýringarorð og skýringartextar skulu vera á máli þess lands þar sem sótt er um einkaleyfi, eða á máli, sem það viðurkennir í því skyni.

i) Á spássíu hverrar arkar skal skrá nafn umsækjanda, heildartölu arkanna og númer sjálfrar arkarinnar, svo og undirskrift umsækjanda eða umboðsmanns hans.

j) Uppdráttunum skal skilað þannig, að ekki séu á þeim hrukkur eða rifur, sem torvelda ljósmyndun þeirra.

k) Nafn umsækjanda eða umboðsmanns hans skal setja á uppdráttinn neðst í hornið hægra megin.

3. Umboð, ef umsækjandi sjálfur hefur ekki undirskrifað umsóknarbréf það, sem um ræðir í 2. gr.

4. Yfirlýsing umsækjanda um það, að hann játist undir íslenzk lög í öllum málum, sem varða hið íslenzka einkaleyfi og skuldbindi sig til að svara til sakar í lögsagnarumdæmi Reykjavíkur í öllum slíkum málum. Sé umboð sent, er rétt að láta þessa yfirlýsingu koma fram í umboðinu, í stað þess að senda hana sérstaklega.

5. Gjald upp í auglýsingakostnað.

Sé umsókn um einkaleyfi ekki á íslenzku, ber umsækjanda enn fremur að senda ráðuneytinu gjald fyrir þýðingu af umsókninni, sem það þá lætur gera. Enn fremur

getur ráðuneytið, ef því þykir þess þörf, krafizt þess, að umsækjandi afhendi þýðingu á íslenzku af þeim fylgiskjölum, er umsókninni fylgja, og því eru send á erlendum tungumálum.

6. gr.

1. Nú óskar umsækjandi að færa sér í nyt forgangsrétt vegna fyrri umsóknar, samkvæmt Parísarsáttmálanum um verndun eignaréttinda á sviði iðnaðar, og skal honum þá veittur tveggja mánaða frestur til að gefa yfirlýsingu þess efnis, að telja frá þeim degi, er seinni umsókn er lögð fram. Áskilinn er þó réttur til að setja ákvæði um, að yfirlýsing þessi sé gefin innan þeirra tímatakmarkana, sem tiltekin eru í Parísarsáttmálanum.

2. Þegar gefin er yfirlýsing um forgangsrétt skv. ákvæðum 1. mgr. þessarar greinar, er heimilt að krefjast þess, að umsækjandi leggi fram staðfest eftirrit af lýsingu og teikningum hinnar upphaflegu umsóknar og þau önnur skjöl, sem krafizt er í lögum þess lands, þar sem seinni umsókn er lögð fram.

7. gr.

Ráðuneytið skal á hverja umsókn um einkaleyfi, sem því berst, rita hvaða dag og stund því barst umsóknin.

8. gr.

Lögskipað gjald fyrir einkaleyfi skal greiða, þegar einkaleyfið hefur verið veitt, fyrir fyrstu fimm ár leyfistímans. Gjald fyrir hin næstu fimm ár skal í síðasta lagi greitt þann dag, sem fimm ár eru liðin frá þeim degi, er einkaleyfi var veitt, en fyrir síðustu fimm ár einkaleyfistímans þá er tíu ár eru liðin frá veitingardegi einkaleyfisins. Ráðuneytið getur þó leyft að greiða þessi gjöld síðar, en þó skulu þau greidd áður en 6 mánuðir séu liðnir frá ofangreindum gjalddögum, og skal þá gjaldið hækkað um einn fimmta hluta. Sé gjaldið ekki greitt á fyrrnefndum gjalddögum, tilkynnir ráðuneytið einkaleyfishafa það í ábyrgðarbréfi, en sé það ekki greitt áður en síðastnefndur frestur er útrunninn, fellur einkaleyfið úr gildi.

9. gr.

Fyrir innritanir í einkaleyfaskrána eftir að einkaleyfi hefur verið innritað, svo sem breytingar, er snerta einkaleyfishafa sjálfan eða umboðsmann hans, greiðist tilskilið gjald.

10. gr.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt lögum nr. 12. 20. júní 1923, um einkaleyfi, til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 74 7. des. 1923, um umsóknir og afgreiðslu einkaleyfa, ásamt síðari breytingum.

Iðnaðarmálaráðuneytið, 3. febrúar 1966.

Jóhann Hafstein.

Brynjólfur Ingólfsson.